

ספר שמואל ב

פרק יב

א וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־נָתָן אֶל־דָּוִד
וַיָּבֹא אֵלָיו וַיֹּאמֶר לוֹ שְׁנֵי אַנְשִׁים הָיוּ בְּעִיר אַחַת אֶחָד עֹשִׂיר
וְאֶחָד רָאשׁ׃
ב לְעֹשִׂיר הָיָה צֹאן וּבָקָר הֶרְבֵּה מְאֹד׃
ג וְלָרֶשׁ אֵין־כָּל כֹּל כִּי אִם־כַּבְּשָׂה אַחַת קִטְנָה אֲשֶׁר קָנָה
וַיַּחְלֶה וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעַם־בָּנָיו יַחְדָּו
מִפְתָּו תֹּאכַל וּמִכֶּסֶו תִּשְׁתַּה וּבַחִיקוֹ תִּשְׁכָּב וַתְּהִי־לוֹ כְּבַת׃
ד וַיָּבֹא הַלֵּךְ לְאִישׁ הָעֹשִׂיר וַיַּחְמַל לַקַּחַת מִצֹּאֲנוֹ וּמִבְּקָרוֹ
לַעֲשׂוֹת לְאֶרֶחַ הַבָּא־לוֹ
וַיִּקַּח אֶת־כַּבְּשֵׁת הָאִישׁ הָרֹאשׁ וַיַּעֲשֶׂה לְאִישׁ הַבָּא אֵלָיו׃
ה וַיַּחַר־אַף דָּוִד בְּאִישׁ מְאֹד
וַיֹּאמֶר אֶל־נָתָן חִי־יְהוָה כִּי בֶן־מְוֹת הָאִישׁ הָעֹשֶׂה זֹאת׃
ו וְאֶת־הַכַּבְּשָׂה יִשְׁלַם אַרְבַּעַתַּיִם
עֶקֶב אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה וְעַל אֲשֶׁר לֹא־חָמַל׃
ז וַיֹּאמֶר נָתָן אֶל־דָּוִד אַתְּנָה הָאִישׁ
כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲנֹכִי מִשְׁחַתֵּיךָ לְמַלְךְ עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאֲנֹכִי הַצַּלְתִּיךָ מִיַּד שָׂאוּל׃
ח וְאֶתְנָה לָּךְ אֶת־בַּיִת אֲדֹנֶיךָ וְאֶת־נְשֵׁי אֲדֹנֶיךָ בַּחִיקְךָ
וְאֶתְנָה לָּךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה
וְאִם־מַעֲט וְאִסְפָּה לָּךְ כֶּהֱנָה וְכַהֲנָה׃
ט מִדְּוַע בָּזִיתָ | אֶת־דָּבָר יְהוָה לַעֲשׂוֹת הֲרַע בְּעֵינָיו [בְּעֵינָיו]
אֶת אֹרֵיךְ הַחַתִּיל הַכִּיתָ בְּחָרֵב וְאֶת־אֲשֶׁתוֹ לַקַּחַת לָּךְ לְאִשָּׁה
וְאֲתוֹ הֲרִגְתָּ בְּחָרֵב בְּנֵי עַמּוֹן׃
י וְעַתָּה לֹא־תִסּוּר חָרֵב מִבַּיִתְךָ עַד־עוֹלָם
עֶקֶב כִּי בִזְתָּנִי וַתִּקַּח אֶת־אִשְׁתִּי אֹרֵיךְ הַחַתִּיל
לְהַיּוֹת לָּךְ לְאִשָּׁה׃